

Péter László hatvanéves

Bármennyire hihetetlen is: Péter László hatvan éve, 1926. január 21-én született Jánoshalmán. Nevéről barátai, hívei, tisztelő és vitapartnerei mégsem szülőhelyére asszociálnak, hanem Szegedre; művei kimeríthetetlen forrására, a Somogyi-könyvtárra, amelynek 1961 óta tudományos tanácsadója, és lapjára, a negyedszázada fennálló Somogyi (1985-től: Szegedi) Könyvtári Műhelyre. Jellezmő, hogy válogatott tanulmányait is *Szegedi örökség* címmel gyűjtötte kötetbe.

A negyvenedik évfolyamát jegyző Tiszatájnak Péter László az egyik alapítója volt, neve rövid ideig a főmunkatársak névsorában is szerepelt. Az 1947 márciusában kiadott számban Péter László tollából híradást találunk *A Kálmány Lajos Kör*ről. Itt olvastam a kör programját: „a népi irodalmon nevelődött szegedi egyetemi és főiskolai hallgatók nagy együttes alföldi néptudományi kutatásra, a népi gondolatnak előadásokkal, kiadványokkal való terjesztésére és népi szellemű diákközösségi élet teremtésére való tömörülése.” Még egy félmondat a szegedi hagyományt felvállaló és folytatását ígérő cikkből: „a nagy eszmék kis dolgokban való szolgálata”. Ez akár Péter László életművének mottója is lehetne.

A huszonegy éves, de már bölcsészdoktor fiatalember, a szegedi egyetem Magyar Nyelvtudományi Intézetének munkatársa idézett írásához kapcsolódva a Tiszatáj 1947/4. számában Scheiber Sándor — a szegedi egyetem későbbi díszdoktora — közzéteszi Kálmány Lajos Löw Immanuelhez írott leveleit.

A párhuzam ezúttal valóban önként adódik. Az elmúlt másfél évtizedben ha elakadtam irodalomtörténeti kutatómunkámban, vagy mások fordultak hozzám gyors tájékoztatást remélve ismereteimet meghaladó kérdéssel: Scheiber Sándorhoz vagy/és Péter Lászlóhoz fordultam. Az esetek többségében azonban vagy néhány órán belül megkaptam a pontos választ és a kért adat bibliográfiáját.

Hadd idézzek most Péter László legutóbbi, a Tiszatáj 1985 októberi számában olvasható tanulmányából. Bauer Hilda — Balázs Béla húga — és Lukács György kapcsolatát elemzi itt, a Lukács-Archívum kiadványai alapján. Bauer Hilda memoárjainak sajtó alá rendezője — írja — sokfelé tájékozódott. „Annak idején tőlem szintén kérdezett két dolgot is, és sajnálom, hogy egyikre sem tudtam neki érdemi választ adni. Kár viszont, hogy nem kérdezett többet, hisz számos utalás megfejtésében, megmagyarázásában kezeire tudtam volna járni.” (Ezután másfél nyomtatott oldalon mikrofilológiai alaposágú kiegészítés és helyreigazítás következik.)

Még nem szöveltem a filológusnak, irodalomtörténésznek és helytörténésznek egyaránt kiváló Péter László munkásságáról. József Attiláról és Juhász Gyuláról kevesen tudnak nála többet. Nem véletlen, hogy ő szerkeszti Juhász Gyula Összes művei eddig kilenc kötetben összegyűjtött kritikai kiadását és József Attila Összes versei új kritikai kiadásának is ő lett a hivatott lektora! Könyvei, tanulmányai, a napilapokban és más periodikumokban páratlan gazdagsággal folyamatosan megjelenő cikkei bibliográfiája — úgy tudom — megjelenés előtt áll. (1985 őszén a televízió *József Attila kortársai* című emlékezéssorozatát látja el tárgyilagos kommentárokkal.) Egy korábbi kötete — *Annák, szerelmek*, 1983 — kapcsán nem alaptalanul írtam, hogy tőle várhatjuk az oly nagyon hiányzó Juhász Gyula-biográfiát. Időközben azonban módosítottam elvárásaimat. Péter Lászlóra, amint a Tiszatáj legelső

számában megfogalmazta, a legjellemzőbb „a nagy eszmék kis dolgokban való szolgálata”. Ezt a munkát végzi negyven esztendeje könyveivel, cikkeivel, pályatársainak adott önzetlen segítségével. Alkotókedve töretlen, munkabírása szinte határtalan; bizonyára így lesz a jövőben is.

Kedves Laci, hatvanadik születésnapod alkalmával hálával és baráti szeretettel köszöntelek!

TASI JÓZSEF

PÁSZTOR JÁNOS SZOBRA AZ ALFÖLDI GALÉRIÁBAN